

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2017 m. kovo 7 d.*

„Konkurencija — Koncentracija — Reglamentas (EB) Nr. 139/2004 — Tarptautinės smulkių siuntinių skubaus pristatymo EEE paslaugos — UPS vykdomas „TNT Express“ įsigijimas — Sprendimas, kuriuo koncentracija pripažįstama nesuderinama su vidaus rinka — Tikėtinas poveikis kainoms — Ekonometrinė analizė — Teisė į gynybą“

Byloje T-194/13

United Parcel Service, Inc., įsteigta Atlantoje Džordžijoje (JAV), iš pradžių atstovaujama solisitorių A. Ryan, B. Graham ir advokatų W. Knibbeler ir P. Stamou, vėliau advokatų A. Ryan, W. Knibbeler, P. Stamou, A. Pliego Selie, F. Hoseinian ir P. van den Berg,

ieškovė,

prieš

Europos Komisija, iš pradžių atstovaujama T. Christoforou, N. Khan, A. Biolan, N. von Lingen ir H. Leupold, vėliau T. Christoforou, N. Khan, A. Biolan ir H. Leupold,

atsakovę,

palaikomą

FedEx Corp., įsteigtos Memfye Tenesyje (JAV), iš pradžių atstovaujamos baristerės F. Carlin, solisitoriaus G. Bushell ir advokato Q. Azau, vėliau F. Carlin, G. Bushell ir advokato N. Niejahr,

įstojusios į bylą šalies,

dėl pagal SESV 263 straipsnį pateikto prašymo panaikinti 2013 m. sausio 30 d. Komisijos sprendimą C(2013) 431, kuriuo koncentracija pripažinta nesuderinama su vidaus rinka ir EEE susitarimo veikimu (byla COMP/M.6570 – UPS/TNT Express),

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas M. Prek, teisėjai I. Labucka (pranešėja) ir V. Kreuschitz,

posėdžio sekretorius L. Grzegorzcyk, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2016 m. balandžio 6 d. posėdžiui,

priima šį

* * Proceso kalba: anglų.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1. Koncentracijos šalys

- 1 *United Parcel Service, Inc.* (toliau – UPS arba ieškovė) ir *TNT Express NV* (toliau – TNT) pasauliniu lygiu veikia pervežimų ir logistikos specializuotų paslaugų sektoriuje.
- 2 Europos ekonominėje erdvėje (EEE) UPS ir TNT (toliau kartu – koncentracijos šalys) veikia tarptautinių mažų siuntų skubaus pristatymo paslaugų rinkose.
- 3 Tokių paslaugų teikėjas įsipareigoja per vieną dieną pristatyti mažus siuntinius kitoje šalyje.
- 4 Jos teikiamos naudojantis tarptautiniais platinimo oru ir žeme tinklais, kurie grindžiami tam tikrų priemonių naudojimu (be kita ko, vietiniai paskirstymo centrai, antžeminės platformos ir oro uostai, automobiliai, lėktuvai).
- 5 *FedEx Corp.* (toliau – *FedEx* arba į bylą įstojusi šalis) ir DHL taip pat veikia minėtų paslaugų rinkose EEE.

2. Administracinė procedūra

- 6 Remdamasi 2004 m. sausio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 139/2004 dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL L 24, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 40; toliau – Koncentracijų reglamentas), kuris įgyvendinamas 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 802/2004 (OL, L 133, 2004, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 88), 4 straipsniu ieškovė 2012 m. birželio 15 d. pranešė Europos Komisijai apie ketinimą įsigyti TNT (toliau – koncentracija).
- 7 Pagal šią koncentraciją UPS ketino perimti visos TNT kontrolę pagal Koncentracijų reglamento 3 straipsnio 1 dalies b punktą, dalyvaudama viešųjų pirkimų konkurse pagal Nyderlandų teisę.
- 8 2012 m. liepos 20 d. sprendimu Komisija nusprendė, kad koncentracija kelia rimtų abejonių dėl suderinamumo su vidaus rinka, ir pradėjo išsamaus tyrimo procedūrą pagal Koncentracijų reglamento 6 straipsnio 1 dalies c punktą.
- 9 2012 m. liepos 26 d. ir rugsėjo 5 d. Komisija 10 darbo dienų pratęsė terminą galutiniam sprendimui priimti, kaip numatyta Koncentracijų reglamento 10 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje.
- 10 2012 m. spalio 19 d. Komisija koncentracijos šalims išsiuntė pranešimą apie kaltinimus, kaip numatyta Koncentracijų reglamento 18 straipsnyje.
- 11 Koncentracijos šalys į pranešimą apie kaltinimus atsakė 2012 m. lapkričio 6 d.
- 12 2012 m. lapkričio 12 d. vyko klausymas, per kurį savo poziciją išdėstė ir ieškovė, padedama savo išorės ekonomikos patarėjų.
- 13 Be to, savo suinteresuotumą pagrindę tretieji asmenys, tarp kurių buvo DHL ir *FedEx*, taip pat galėjo pateikti savo pastabas.

- 14 Per administracinę procedūrą *FedEx*, be kita ko, keletą kartų buvo susitikusi su Komisija ir šiai pateikė įvairių pastabų ir vidaus dokumentų.
- 15 Komisija ieškovės išorės teisės patarėjams leido 2012 m. spalio 26 d. ir 29 d. duomenų saugojimo patalpoje susipažinti su *FedEx* pateiktų vidaus dokumentų konfidencialiomis ištraukomis.
- 16 2012 m. lapkričio 29 d. ieškovė, remdamasi Koncentracijų reglamento 8 straipsnio 2 dalimi, pristatė pirmą taisomųjų priemonių, kuriomis buvo siekiama koncentraciją suderinti su vidaus rinka, paketą.
- 17 2012 m. gruodžio 16 d. ieškovė pasiūlė antrą taisomųjų priemonių paketą.
- 18 2012 m. gruodžio 21 d. Komisija nusiuntė ieškovei dokumentą, kuriame išdėstytos faktinės aplinkybės.
- 19 2013 m. sausio 3 d. ieškovė pasiūlė trečią taisomųjų priemonių paketą.
- 20 2013 m. sausio 30 d. Sprendimu C(2013) 431 Komisija koncentraciją, apie kurią buvo pranešta, pripažino nesuderinama su vidaus rinka ir EEE susitarimu (byla COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (toliau – ginčijamas sprendimas).

3. *Ginčijamas sprendimas*

- 21 Ginčijamu sprendimu Komisija remdamasi Koncentracijų reglamento 8 straipsnio 3 dalimi pripažino koncentraciją nesuderinama su vidaus rinka ir su EEE susitarimu konstatavusi, kad koncentracija daro didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai penkiolikoje EEE valstybių narių, tačiau tokių kliūčių nedaro keturiolikoje kitų valstybių.
- 22 Ginčijamame sprendime Komisija dėl atitinkamų rinkų nurodė argumentus, susijusius su koncentracijos poveikiu konkurencijai ir su koncentracijos šalių išipareigojimais.

Dėl rinkų

Dėl konkurso

- 23 Ginčijamo sprendimo 17–35 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad koncentracija nedaro didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai oro frachto, ekspeditorių ir logistikos paslaugų pagal sutartis rinkose.
- 24 Ginčijamame sprendime Komisija apibrėžė mažų siuntinių pristatymo pramonę (36–48 konstatuojamosios dalys) ir išanalizavo nagrinėjamų paslaugų masto ekonomiją, atsižvelgdama į tinklų tankumą ir aptarnaujamų zonų apimtį (49–56 konstatuojamosios dalys).
- 25 Ginčijamo sprendimo 57–60 konstatuojamosiose dalyse Komisija pažymėjo, kad nagrinėjamos paslaugos yra labai diferencijuojamos atsižvelgiant į pristatymo terminus, geografinę apimtį išsiuntimo ir gavimo vietoje ir į kokybę, t. y. patikimumą, saugumą, grafikus, paslaugų paketus ir galimybę sekti siuntinį.
- 26 Ginčijamame sprendime Komisija nagrinėjo mažų siuntinių pervežimo paslaugų rinką pasiūlos požiūriu ir išskyrė integruotojus, nurodydama tokius jų požymius:

„(62) „Integruotojams“ būdingi 5 pagrindiniai elementai: pirma, visų transporto priemonių, kuriomis pervežama didelė dalis kompanijos siuntų, nuosavybė arba visapusiška jų kontrolė, įskaitant ir aviacijos tinklo vykdant reguliarius skrydžius kontrolę. Antra, pasauliniu lygiu pakankama

geografinė apimtis. Trečia, žvaigždės sistema (angl. *hub and spoke*). Ketvirta, kompiuterinis tinklas, į kurį patenka visi reikšmingi duomenys. Penkta, integruotojai turi reputaciją, kad patikimai ir laiku pristato siuntas (patikimumas, vadinamas „nuo durų iki durų“). Pasaulyje yra keturi integruotojai, kurie visi veiklą vykdo ir Europoje: UPS, TNT, DHL ir *FedEx*.

(63) Pagrindinis integruotojų išskyrimo veiksnys yra visos mažų siuntinių pristatymo iš kilmės vietos į paskirties vietą logistikos (įskaitant ir oro transportą) kontrolė, todėl jie gali užtikrinti pristatymą pagal prisiimtus pristatymo laiko išpareigojimus. Integruotojas susitaria su siuntėju, naudoja savo išteklius, pasiūlydamas visus skirtingus pervežimo grandinės etapus, ir siuntinį pristato gavėjui. Nuosavybė ar bent visų pristatymą atlikti reikalingų resursų kontrolė reiškia, kad yra mažiau etapų grandinėje, kuri priešingu atveju atitinkamose įmonėse būtų labai ilga.“

27 Komisija šiai kategorijai priskyrė UPS (64–67 konstatuojamosios dalys), TNT (68–71 konstatuojamosios dalys), DHL (73–77 konstatuojamosios dalys) ir *FedEx* (78–81 konstatuojamosios dalys).

28 Komisija pirmiausia išskyrė integruotojus, tada – istorinius operatorius, t. y. *Royal Mail*, *La Poste*, *PostNL* ir *Austrian Post*, taip pat veikiančius tarptautiniuose tinkluose (82–84 konstatuojamosios dalys), trečia, nacionalines mažų siuntinių pervežimo įmones, partnerystės pagrindu taip pat veikiančias aptariamų paslaugų rinkose, nors jų veikimo mastas mažesnis nei integruotojų (85 ir 86 konstatuojamosios dalys), ketvirta, ekspeditorius, kurie taip pat veikia minėtose rinkose ir kurie šią veiklą pagal rangos sutartis dažnai perduoda integruotojams (87 konstatuojamoji dalis), penkta, mažiausias pašto įmones, veikiančias ypatingų santykių su vietos klientais pagrindu (88 konstatuojamoji dalis), ir, šešta, paprasčiausius tarpininkus aptariamų paslaugų perpardavinėtojus (89 konstatuojamoji dalis).

Dėl prašymo

29 Ginčijamo sprendimo 90–94 konstatuojamosiose dalyse Komisija išnagrinėjo mažų siuntinių pervežimo paslaugų rinką ir paklausą joje ir nustatė joje didelį išsisklaidymo laipsnį. Iš tikrųjų ji nurodė, kad paklausą lėmė atsitiktiniai klientai ir dideli tarptautiniai klientai; pastarieji sudarė didelę dalį paslaugų teikėjų apyvartos aptariamose rinkose. Ji taip pat nustatė, kad buvo skubaus ir neskubaus siuntų pristatymo paslaugų paklausa ir ši paklausa labai skyrėsi atsižvelgiant į pervežimo maršrutą. Galiausiai ji pažymėjo, kad paklausą sudarė paslaugos, kurias galėjo teikti vienas arba keli teikėjai, atsižvelgiant į klientų dydį ir poreikį; maži klientai paprastai pirmenybę teikia vienam visų paslaugų (paslaugų paketo) teikėjui, o dideli klientai renkasi vieną tiekėją, teikiančią visas paslaugas (paslaugų paketas), skirtingus atskirų paslaugų tiekėjus arba skirtingus tų pačių paslaugų teikėjus.

30 Ginčijamo sprendimo 95 punkte Komisija patvirtino, kad iš šios rinkos analizės matyti, jog vieno visų paslaugų (paslaugų paketo) teikėjo pasirinkimas nėra dominuojanti praktika.

31 Komisija ginčijamo sprendimo 96 konstatuojamojoje dalyje pažymėjo pranešime apie kaltinimus nepateikusi jos atliktos rinkos analizės detalių, nes rezultatai nebuvo lemiami norint nustatyti bendrą tendenciją, išskyrus tai, kad dideli klientai paprastai rinkdavosi kelis skirtingus tiekėjus.

32 Ginčijamo sprendimo 97 konstatuojamojoje dalyje Komisija atmetė koncentracijos šalių argumentą, kad vieno visų paslaugų teikėjo pasirinkimas darė konkurencinį spaudimą kiekvienos paslaugos kainoms.

Dėl kainų nustatymo

33 Ginčijamo sprendimo 98–151 konstatuojamosiose dalyse Komisija išnagrinėjo kainų nustatymo smulkių siuntinių pervežimo paslaugų rinkoje būdus.

- 34 Ji nustatė, kad su daugeliu klientų vyksta individualios derybos (114 ir 115 konstatuojamosios dalys), kad svarbus kiekvieno kliento profilis (116–123 konstatuojamosios dalys), kad atsižvelgiama į klientų konkurencinį spaudimą ir poreikius (124–131 konstatuojamosios dalys) ir kad kainų skirtumai negali būti paaiškinami tik skirtingomis sąnaudomis (132–134 konstatuojamosios dalys).
- 35 Išdėsčiusi koncentracijos šalių poziciją (135–147 konstatuojamosios dalys) Komisija konstatavo diferencijuotas kainas (148–151 konstatuojamosios dalys).

Dėl atitinkamos rinkos apibrėžimo

- 36 Ginčijamame sprendime Komisija atitinkamų paslaugų atitinkamą rinką apibrėžė materialiai ir geografiškai: t. y. smulkių siuntų skubus pervežimas – ne frachtas (152–164 konstatuojamosios dalys) iš vienos šalies į kitą EEE viduje – ne vidaus pervežimas arba tarptautinis pervežimas už EEE ribų (165–187 konstatuojamosios dalys) – skubus pervežimas – ne neskubus (188–226 konstatuojamosios dalys) neatsižvelgiant į atstumą (227–231 konstatuojamosios dalys) ir paslaugos kokybę (232–237 konstatuojamosios dalys), nes sutartys dėl tokio tipo paslaugų buvo sudaromos nacionaliniu lygiu (239–243 konstatuojamosios dalys).
- 37 Komisija nusprendė, kad šioje byloje nagrinėjamos paslaugos – tai tarptautinės smulkių siuntų skubaus pristatymo EEE viduje paslaugos (toliau – nagrinėjamos paslaugos).

Dėl koncentracijos poveikio konkurencijai

- 38 Pirmiausia ir apibendrinama savo bendrą vertinimą Komisija ginčijamo sprendimo 244 konstatuojamojoje dalyje nurodė:

„(244) Nors atitinkamos geografinės rinkos yra nacionalinės rinkos, reikia išnagrinėti smulkių siuntų skubaus pristatymo EEE viduje rinką visų pirma Europos mastu. Skubus pristatymas EEE yra tinklinė pramonė (kaip pripažino UPS), kuriai būtina turėti operatorių visose šalyse. Atstovavimo būtinybė savo ruožtu reikalauja investicijų į infrastruktūrą visoje vertės grandinėje (surinkimas, išrūšiavimas, pervežimo linijos, paskirstymo centrai, oro tinklas, lėktuvai ir pristatymas). Nors šias investicijas galima sumažinti vertės grandinės dalis pagal rangos sutartis perduodant trečiosioms šalims, toks perdavimas pablogina tinklo kontrolę, o galiausiai pablogėja dėl to teikiamų paslaugų kokybė ir veiklos efektyvumas. Bendrovės, teikiančios aukštos kokybės paslaugas skubaus siuntų pristatymo EEE pramonėje ir turinčios nuoseklų skubaus pervežimo tinklą, apimančią visas EEE šalis, yra integruotojai, galintys užtikrinti didesnę savo tinklo kontrolę. Neintegruotojai negali daryti pakankamo konkurencinio spaudimo integruotojams. Mažiausias integruotojas Europos rinkoje *FedEx* nedaro pakankamo konkurencinio spaudimo koncentracijos šalims ir DHL. Be to, naujų pakankamo dydžio dalyvių atėjimas ar jau esamų dalyvių, kaip antai *FedEx*, plėtra nėra pakankamai tikėtina ir greita, kad galėtų atsverti tikėtiną neigiamą sandorio poveikį dėl konkurencijos sumažėjimo. Nei perkamoji galia, nei grąža taip pat neatrodo pakankamos, kad atsvertų konkurencijos sumažėjimą per šios koncentracijos vertinimui reikšmingą laikotarpį.“

Dėl neintegruotojų

- 39 Ginčijamo sprendimo 245–510 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad įmonės, neturinčios integruoto smulkių siuntų pristatymo tinklo (toliau – neintegruotojai), daro mažą konkurencinį spaudimą.

– Dėl „La Poste“ ir „Royal Mail“ dukterinių bendrovių

- 40 Dėl *La Poste* ir *Royal Mail* dukterinių bendrovių atitinkamai DPD ir GLS pažymėtina, kad Komisija nustatė jų nedidelę aprėptį (253–284 konstatuojamosios dalys), klientų požiūri į jas kaip į alternatyvą integruotojams (285–295 konstatuojamosios dalys), būtent dėl paslaugų kokybės (396–411 konstatuojamosios dalys), dėl pristatymo terminų (412–420 konstatuojamosios dalys), jų nebuvimą didelių atstumų rinkose (296–309 konstatuojamosios dalys) ir jų kelių tinklą, leidžiantį joms teikti skubias paslaugas tik artimais atstumais (310–318 konstatuojamosios dalys).
- 41 Komisija taip pat nusprendė, kad nagrinėjamų paslaugų teikimas naudojantis oro transporto subrangovais atskleidė struktūrinius trūkumus, palyginti su integruotojais (319–374 konstatuojamosios dalys), ir kad *La Poste* ir *Royal Mail* dukterinių bendrovių DPD ir GLS geografinės aprėpties plėtra mažai tikėtina (375–395 konstatuojamosios dalys).
- 42 Remdamasi savo atliktu rinkos tyrimu Komisija nusprendė, kad koncentracijos šalių klientai naudojami DPD ir GLS vietinėms paslaugoms ir standartinėms paslaugoms (421–423 konstatuojamosios dalys), o koncentracijos šalių pateikta informacija, susijusi su naudojimusi kitų teikėjų paslaugomis, patvirtina *La Poste* ir *Royal Mail* dukterinių bendrovių ribotą veiklą nagrinėjamų paslaugų rinkose (424–426 konstatuojamosios dalys).
- 43 Grįsdama savo vertinimą Komisija nurodė empirinius *La Poste* ir *Royal Mail* dukterinių bendrovių veiklos, kokią vykdo UPS (424–434 konstatuojamosios dalys), TNT (435–439 konstatuojamosios dalys), *FedEx* ir DHL (440–450 konstatuojamosios dalys) įrodymus, kad patvirtintų savo išvadą dėl nedidelio *La Poste* ir *Royal Mail* dukterinių bendrovių konkurencinio spaudimo (451 ir 452 konstatuojamosios dalys).

– Dėl kitų pašto paslaugų teikėjų

- 44 Ginčijamo sprendimo 453–468 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė, kad jei ne visi, tai dauguma Europos pašto paslaugų teikėjų teikė smulkių siuntų skubaus pristatymo paslaugas, tačiau tik *La Poste* ir *Royal Mail* dukterinių bendrovių plėtra darė įtaką Europos rinkai ir leido joms, nors ir nežymiai, konkuruoti su integruotojais nagrinėjamų paslaugų rinkose (453 konstatuojamoji dalis); šie vertinimai taikytini *Austrian Post* (455 konstatuojamoji dalis), *PostNL* (456 konstatuojamoji dalis), *Posten Norge* (457 konstatuojamoji dalis) ir *PostNord* (458 konstatuojamoji dalis).
- 45 Ginčijamo sprendimo 459 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad nors beveik visi valstybiniai pašto paslaugų teikėjai buvo *Express Mail Service* (EMS) kooperatyvo, jungiančio pašto administracijas į Pasaulinę pašto sąjungą, nariai, jų teikiamų paslaugų kokybė priklausė nuo kiekvieno teikėjo ir bet kuriuo atveju buvo prastesnė nei privačių teikėjų.
- 46 Komisija pažymėjo, kad ne visi istoriniai operatoriai EEE viduje teikia kitas nei tik skubaus laiškų pristatymo paslaugas ir kad kiti perparduoda integruotojų paslaugas (460 ir 461 konstatuojamosios dalys).
- 47 Ginčijamo sprendimo 462–466 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė rinkos studiją, įrodančią, kad perpardavėjai nedaro konkurencinio spaudimo integruotojams.

– Dėl bendradarbiavimo tinklų

- 48 Ginčijamo sprendimo 469–477 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė tam tikrus labai įvairiai veikusius bendradarbiavimo tinklus, pavyzdžiui, *NetExpress* (470 konstatuojamoji dalis) ir *EuroExpress* (471 konstatuojamoji dalis), užtikrinančius kiekvieno jų nario savarankiškumą (472 konstatuojamoji dalis) ir bet kuriuo atveju nedarančius koncentracijos šalims konkurencinio spaudimo nagrinėjamų paslaugų rinkose (473–477 konstatuojamosios dalys).

– Dėl ekspeditorių

- 49 Išdėsčiusi UPS poziciją (478–484 konstatuojamosios dalys) Komisija konstatavo, kad ekspeditoriai, nors ir teikia smulkių siuntinių pristatymo paslaugas tam tikrais atvejais ir EEE, nesudaro didelės konkurencijos šiose rinkose, taigi ir nedaro konkurencinio spaudimo nagrinėjamų paslaugų rinkose (487–507 konstatuojamosios dalys).

– Išvada dėl neintegruotojų

- 50 Ginčijamo sprendimo 508 ir 510 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad antžeminiai operatoriai, istoriniai operatoriai, bendradarbiavimo tinklai ir ekspeditoriai daro mažą konkurencinį spaudimą integruotojams nagrinėjamų paslaugų rinkose tiek kalbant apie paklausą, tiek apie pasiūlą, nes jų rinkos dalys, palyginti su integruotojų, yra labai mažos.

Dėl integruotojų

– *FedEx*

- 51 Komisija ginčijamo sprendimo 511–625 konstatuojamosiose dalyse nurodė, kad tarp visų integruotojų *FedEx* Europoje yra silpna konkurentė atsižvelgiant į jos apyvartą nagrinėjamų paslaugų rinkose ir jos aprėptį EEE (513–526 konstatuojamosios dalys), į jos tinklą EEE (528–533 konstatuojamosios dalys), į jos nepalankią padėtį dėl išlaidų EEE (534–546 konstatuojamosios dalys), į jos veiklą vietinėse ir neskubių siuntų rinkose (547–552 konstatuojamosios dalys), į *FedEx* galią daugiausia ne EEE rinkose (553–564 konstatuojamosios dalys), į klientų (565–577 konstatuojamosios dalys) ir konkurentų (578–589 konstatuojamosios dalys) požiūrį į *FedEx* ir į tai, kad *FedEx* yra silpniausia nagrinėjamų paslaugų rinkose (590–598 konstatuojamosios dalys).

- 52 Ginčijamo sprendimo 599–622 konstatuojamosiose dalyse Komisija nagrinėjo *FedEx* plėtrą EEE.

- 53 Komisija ginčijamo sprendimo 623–625 konstatuojamosiose dalyse konstatavo, kad *FedEx* konkurenciniu požiūriu atsilieka nagrinėjamų paslaugų rinkose ir ji pagal savo plėtros planus plėsdama aprėptį ir tinklo tankumą EEE šalyse šio atsilikimo negali panaikinti per trumpą laikotarpį, kad galėtų rimčiau konkuruoti su kitais integruotojais skubių pristatymų EEE tinkluose.

– DHL

- 54 Ginčijamo sprendimo 626–630 konstatuojamosiose dalyse Komisija pažymėjo, kad, koncentracijos šalių nuomone, DHL yra didžiausia konkurentė Europoje nagrinėjamų paslaugų rinkose dėl jos rinkos dalių (626 konstatuojamoji dalis), geografinės aprėpties (627 konstatuojamoji dalis) ir tinklo EEE plėtros ir tankumo (628 konstatuojamoji dalis).

Dėl konkurencijos artimumo

– Bendrosios pastabos dėl UPS ir TNT konkurencinio artimumo „diferencijuotoje rinkoje“

55 Ginčijamo sprendimo 631–635 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė:

„(631) Šiame skirsnyje Komisija pateikia konkurencinių santykių glaudumo analizę, kuri įrodo, kad TNT ir UPS iš tikrųjų yra artimos konkurentės skubaus siuntų pristatymo EEE rinkoje. Analizė rodo, kad DHL taip pat yra artima šalių konkurentė, o, kaip buvo įrodyta 7.3 ir 7.2.1 skirsniuose, *FedEx* ir pagrindiniai neintegruotojai DPD ir GLS yra tolimesni šalių konkurentai.

(632) Analizė yra naudinga nustatyti, kurios skubaus siuntų pristatymo EEE rinkoje veikiančios bendrovės siūlo artimus paslaugų pakaitalus, ir ji atskleidžia dabartinį konkurencinio spaudimo tarp šių įmonių lygį.

(633) Tokia analizė yra ypač vertinga segmentuotoje rinkoje, kaip antai nagrinėjamoje šiuo atveju, kai prekės ir paslaugos pasižymi skirtingomis charakteristikomis. Vienas iš svarbiausių skubaus pristatymo EEE rinkos segmentavimo kriterijų yra konkretaus siuntėjo siūlomų siuntimo ir paskirties vietų aprėptis (tai reiškia EEE šalis, iš kurių ir į kurias smulkios skubiai pristatomos siuntos gali būti siunčiamos, ir geografinių teritorijų šiose šalyse aprėptį). Yra ir kitų diferencijavimo veiksnių, kaip antai paslaugos kokybinės charakteristikos (patikimumas, buvimo vietos nustatymo ir sekimo sistemos kokybė ir specialių paslaugų, kaip antai aukštos kokybės pristatymo ryte ar per pietus arba ypatingų paslaugų, siūlymas).

(634) Paslaugų diferencijavimo skirtingų veiksnių derinimas kartu su atitinkamo pasiūlymo teikėjo komerciniu požiūriu (ar panašia vartotojų atrankos sistema) parodo, kiek atskiri paslaugų teikėjai galės vienas kitą pakeisti, kai jie konkuruos dėl vartotojų. Taigi Komisija ne tik analizavo įmones pagal jų pagrindines savybes (pvz., jų paslaugų aprėptį), bet ir įvertino jų viena kitos pakeičiamumo vartotojo požiūriu lygį, atsižvelgdama į visus esamus veiksnius, būtent į vartotojų vertinimą atlikus rinkos studijas, pasiūlos analizę ir apklausų dėl TNT pasitraukimo analizę.

(635) Analizės tikslas ne tik nustatyti dviejų koncentraciją vykdančių įmonių tarpusavio konkurencijos lygį, bet ir nustatyti kitas įmones, kurios šiuo metu segmentuotoje rinkoje teikia paslaugas, artimas paslaugoms, kurias teikia koncentracijos šalys. Tai šiuo atveju ypač svarbu, nes visi esami veiksniai leidžia manyti, kad atitinkamoje segmentuotoje rinkoje šiuo metu artimai tarpusavyje konkuruoja labai mažai paslaugų teikėjų, palyginti su kitomis rinkoje veikiančiomis įmonėmis.“

– Klientų požiūris remiantis rinkos studijomis

56 Komisija ginčijamo sprendimo 636–652 konstatuojamosiose dalyse nurodė klientų atsakymus į jos klausimynus dėl konkurencijos artimumo nagrinėjamų paslaugų rinkose, kuriuose jos nuomone aiškiai patvirtinamas koncentracijos šalių ir DHL konkurencinis artimumas.

– Įvairių skubaus pristatymo paslaugų teikimo vietų ir aprėpties palyginimas

57 Ginčijamo sprendimo 653 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad vienas iš labiausiai skiriančių bendroves, teikiančias nagrinėjamą paslaugą, veiksnių yra siuntimo ir paskirties šalių aprėptis, nes tai rodo kliento galimybę skubiai (anksti ryte, per pietus ar bet kurią dienos valandą) išsiųsti smulkias siuntas į konkrečią paskirties vietą konkrečiam adresatui.

58 Ginčijamo sprendimo 654–658 konstatuojamosiose dalyse Komisija palygino, viena vertus, integruotojus tarpusavyje ir, kita vertus, integruotojus su *La Poste* ir *Royal Mail* dukterinėmis bendrovėmis ir 659 konstatuojamojoje dalyje konstatavo, kad klientams, reikalaujantiems plačios nagrinėjamų paslaugų aprėpties EEE, koncentracijos šalys tikriausiai yra artimiausios kalbant apie paslaugų pakeičiamumą.

– Dėl pristatymo laiko ir „premium“ paslaugų

59 Ginčijamo sprendimo 660 ir 661 konstatuojamosiose dalyse Komisija pažymėjo, kad kitas bendroves, teikiančias nagrinėjamas paslaugas, skiriantis veiksnys susijęs su pristatymo valandomis (rinka suskirstyta į tris segmentus, t. y. segmentą „iki 10 val.“, segmentą „iki 12 val.“ ir segmentą „bet kurią dienos valandą“), nes kalbant apie tam tikrus produktus rytinės paslaugos klientų vertinamos kaip *premium* paslaugos.

60 Remdamasi savo analize Komisija nusprendė, kad koncentracijos šalys stipriai konkuruoja su DHL dėl gana mažos neintegruotojų siūlomų *premium* paslaugų pasiūlos (662–665 konstatuojamosios dalys).

– Dėl paslaugų kokybės

61 Ginčijamo sprendimo 666 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad „pagrindinių integruotojų paslaugų, kaip antai buvimo vietos nustatymo ir sekimo sistemos ar įvairių papildomų paslaugų, kokybė yra panaši, priešingai nei neintegruotojų (kaip antai DPD ir GLS), kurie savo paslaugomis sunkiai gali pakeisti šalių paslaugas dėl įvairių kokybės kriterijų, kaip paaiškinta skirsnyje dėl neintegruotojų (konkrečiai 7.2.1.7 skirsnyje, kuriame paaiškinama, kodėl atsižvelgiant į įvairius kokybės kriterijus *La Poste* ir *Royal Mail* skubaus tarptautinio pristatymo paslaugos EEE vertinamos kaip tolimi šalių siūlomų paslaugų pakaitalai)“.

– Dėl pasiūlos

62 Ginčijamo sprendimo 667–684 konstatuojamosiose dalyse Komisija remdamasi UPS (668–674 konstatuojamosios dalys), TNT (675–681 konstatuojamosios dalys) ir DHL (682–684 konstatuojamosios dalys) duomenimis nusprendė, kad kalbant apie pasiūlą koncentracijos šalys tarpusavyje ir DHL, išskyrus *FedEx* ir neintegruotojus, yra artimos konkurentės.

– Dėl TNT klientų pritraukimo

63 Komisija ginčijamo sprendimo 685–701 konstatuojamosiose dalyse analizavo TNT organizuotos klientų apklausos dėl priežasčių, dėl kurių jie keitė tiekėją, turinį.

– Išvada dėl konkurencijos artimumo

64 Ginčijamo sprendimo 702–711 konstatuojamosiose dalyse Komisija atsakydama į koncentracijos šalių pastabas, pateiktas atsakant į pranešimą apie kaltinimus, nusprendė, kad UPS ir TNT yra artimos DHL konkurentės nagrinėjamų paslaugų rinkose.

Dėl konkurencinio spaudimo poveikio „labai diferencijuotose“ rinkose

65 Ginčijamo sprendimo 712–714 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad koncentracija tam tikrose rinkose sumažintų nagrinėjamų paslaugų tiekėjų (tiek integruotojų, tiek neintegruotojų) skaičių nuo keturių iki trijų.

66 Ginčijamo sprendimo 715–720 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad tam tikrose rinkose koncentracija nagrinėjamų paslaugų tiekėjų integruotojų skaičių atsižvelgiant į *FedEx* padėtį sumažintų nuo trijų iki dviejų.

67 Ginčijamo sprendimo 721–726 konstatuojamosiose dalyse Komisija įvertino galimą koncentracijos poveikį kainoms, o 727–740 konstatuojamosiose dalyse pateikė UPS analizę dėl koncentracijos poveikio kainoms.

Dėl patekimo į nagrinėjamų paslaugų rinkas ir plėtros jose kliūčių

68 Ginčijamo sprendimo 741 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė:

„(741) Patekimas į skubių siuntų EEE rinką ar plėtra joje turi būti vertinami atsižvelgiant į du skirtingus kriterijus: produktų pasiūlą ir geografinę aprėptį. Nesvarbu, koks yra dydis, patekimo į rinką ir plėtros joje kliūtys yra panašios ir gali būti apibendrintos taip: pirmąkart ateinant į skubių siuntų EEE rinką reikia i) IT infrastruktūros, ii) rūšiavimo infrastruktūros visoje EEE ir iii) oro tinklo. Kaip įrodo rinkos analizė ir tai, kad per paskutinius 20 metų į rinką neatėjo naujų didelių žaidėjų, šios kliūtys yra labai didelės ir jų negalima įveikti naudojantis veiklos ranga.“

69 Grįsdama savo vertinimą Komisija nurodo, pirma, naujų didelių žaidėjų neatėjimą į rinką per paskutinius 20 metų (742–746 konstatuojamosios dalys), antra, rinkos vertinimą *ratione materiae* ir *ratione loci* (747–750 konstatuojamosios dalys), trečia, naujo į rinką ateinančio nagrinėjamų paslaugų teikėjo poreikį sukurti infrastruktūrą visoje EEE (751 ir 752 konstatuojamosios dalys), ketvirta, poreikį turėti nuosavą technologijų tinklą (753–759 konstatuojamosios dalys), penkta, poreikį turėti rūšiavimo infrastruktūrą visoje EEE (760–765 konstatuojamosios dalys) ir, šešta, poreikį turėti savo nuosavą pervežimų oru tinklą (766–780 konstatuojamosios dalys).

70 Užbaigdamą Komisija 781 ir 782 konstatuojamosiose dalyse nurodė:

„(781) Patekimo į rinką ar plėtros joje kliūtys yra kumuliacinės, nes bet kuris subjektas, norintis patekti į skubių siuntų EEE rinką, turi jas visas įveikti vienu metu, kad galėtų pasiūlyti pristatymo paslaugas, konkurencingas toms, kurias siūlo patys galingiausi rinkos dalyviai. Norint veiksmingai konkuruoti, reikia sukurti skubaus platinimo tinklą EEE tiek kalbant apie siūlomus produktus, tiek apie geografinę aprėptį. Taigi tas, kuris ateina į rinką, turi sukurti sudėtingą infrastruktūrą visoje EEE, apimančią rūšiavimo centrus, užtikrinti platų ir tankų surinkimo ir pristatymo tinklą [„Pick-Up & Delivery“ (PUD)], sukurti oro tinklą, antžeminį pervežimo linijų tinklą ir sudėtingą IT tinklą. Visi šie elementai lemia išlaidas, riziką ir dideles laiko sąnaudas.

(782) Be to, norint užtikrinti investicijų grąžą ir veiksmingai konkuruoti, atėjimas į rinką ar plėtra turi būti pakankamo masto ir sukurti pakankamai tankų tinklą. Kadangi smulkių siuntų pristatymas yra tinklo pramonė, masto ekonomija ir tankumas yra lemiami veiksniai (kaip paaiškinta 6.1.3 skirsnyje), o tam pasiekti gali reikėti daug laiko. Prieš pasiekdami pakankamą masto ekonomiją operatoriai patiria didelių išlaidų ir didelę riziką ir gali neturėti pelningos veiklos ilgą laikotarpį, kol susigrąžins investicijas. Ši situacija didina patekimo į šią rinką ir plėtros joje kliūtis.“

Dėl patekimo į rinką ar plėtros joje, kad būtų atsvertas antikonkurencinis koncentracijos poveikis, tikimybės, laiko ir pakankamumo

- 71 Ginčijamame sprendime Komisija nusprendė, kad nei *FedEx* (783 konstatuojamoji dalis), nei kitų operatorių (784–787 konstatuojamosios dalys) plėtros projektai negali atsverti visos antikonkurencinės koncentracijos šalių strategijos (788 konstatuojamoji dalis).

Dėl kompensacinės pirkėjo galios

- 72 Dėl kompensacinės pirkėjo galios Komisija pirmiausia priminė:

„(789) Kompensacinė pirkėjo galia Gairėse dėl horizontalių susijungimų vertinimo apibrėžta kaip „derybinė jėga, kurią komercinėse derybose pirkėjas turi *vis-à-vis* pardavėjus dėl savo dydžio, komercinės svarbos pardavėjui ir pajėgumo pasirinkti kitus tiekėjus“. Ji reiškia didelių pirkėjų galią koncentruotose žemesnės grandies rinkose gauti kainų nuolaidų iš tiekėjų.

(790) Gairės pateikia neišsamų galimų kompensacinės pirkėjo galios šaltinių sąrašą, įskaitant ir didelių pirkėjų galimybę pasirinkti kitus tiekėjus, skatinti [konkurentų] plėtrą ar atėjimą į rinką arba atsisakyti pirkti tam tikrus produktus iš koncentracijos šalių, jei šios kelia kainas tų produktų, dėl kurių koncentracija lemia mažesnę konkurenciją.“

- 73 Ginčijamo sprendimo 791–799 konstatuojamosiose dalyse Komisija, nurodžiusi UPS požiūrį (791 konstatuojamoji dalis), nusprendė, kad „klientai neturi pakankamos kompensacinės pirkėjo galios, kad galėtų pasipriešinti skubių siuntų EEE rinkoje kainų augimui po koncentracijos“.

Dėl TNT padėties, jei koncentracijos nebūtų

- 74 Komisija ginčijamo sprendimo 800–806 konstatuojamosiose dalyse nusprendė, kad reikia atsižvelgti į dabartinę TNT aprėptį ir konkurencinę galią ir atmesti UPS argumentą dėl galimo TNT padėties skubių tolimų siuntų paslaugų sektoriuje pablogėjimo.

Dėl prognozuojamo veiksmingumo padidėjimo po koncentracijos

- 75 Dėl prognozuojamo veiksmingumo padidėjimo po koncentracijos Komisija pirmiausia ginčijamo sprendimo 807–816 konstatuojamosiose dalyse priminė Gairėse dėl horizontalių susijungimų vertinimo pagal Tarybos reglamentą dėl koncentracijų tarp įmonių kontrolės (OL C 31, 2004, p. 5) nustatytus kriterijus.
- 76 Ginčijamo sprendimo 817–848 konstatuojamosiose dalyse Komisija analizavo koncentracijos šalių nurodomą veiksmingumo padidėjimą dėl sumažėjusių išlaidų dėl veiklos sinergijos (822–831 konstatuojamosios dalys), oro tinklo sinergijos (832–837 konstatuojamosios dalys) ir valdymo bei administracinių išlaidų sinergijos (838 konstatuojamoji dalis), taip pat koncentracijos šalių argumentus dėl jų duomenų patikimumo (839–841 konstatuojamosios dalys) ir numatomo veiklos sumažėjimo pagal paslaugas ir pagal geografines zonas pasidalijimo (842–848 konstatuojamosios dalys).
- 77 Ginčijamo sprendimo 849–921 konstatuojamosiose dalyse Komisija įvertino koncentracijos šalių nurodomą veiksmingumo padidėjimą ir jo duomenų patikimumą (850–892 konstatuojamosios dalys), naudą vartotojams (893–906 konstatuojamosios dalys), koncentracijos ypatumus (907–910 konstatuojamosios dalys) ir sinergijos skaičiavimus (911–921 konstatuojamosios dalys).

Analizė pagal šalis

- 78 Komisija ginčijamo sprendimo 923–939 konstatuojamosiose dalyse apibendrina savo vertinimus dėl nagrinėjamų paslaugų rinkų.
- 79 Ginčijamo sprendimo 940–951 konstatuojamosiose dalyse Komisija nusprendė, kad negalima kliautis UPS nurodytomis rinkos dalimis.
- 80 Toliau ginčijamame sprendime pateikiama UPS pozicija ir Komisijos vertinimas dėl koncentracijos poveikio nagrinėjamų paslaugų rinkose, atsižvelgiant į tikėtiną koncentracijos poveikį kainoms ir prognozuojamą veiksmingumo padidėjimą po koncentracijos tam tikrose EEE šalyse, atskirai aptariant šalis: Bulgariją (952–1018 konstatuojamosios dalys), Čekijos Respubliką (1019–1070 konstatuojamosios dalys), Daniją (1071–1148 konstatuojamosios dalys), Estiją (1149–1193 konstatuojamosios dalys), Suomiją (1194–1240 konstatuojamosios dalys), Vengriją (1241–1317 konstatuojamosios dalys), Latviją (1318–1365 konstatuojamosios dalys), Lietuvą (1366–1415 konstatuojamosios dalys), Maltą (1416–1435 konstatuojamosios dalys), Nyderlandus (1436–1563 konstatuojamosios dalys), Lenkiją (1564–1633 konstatuojamosios dalys), Rumuniją (1634–1679 konstatuojamosios dalys), Slovakiją (1680–1743 konstatuojamosios dalys), Slovėniją (1744–1798 konstatuojamosios dalys) ir Švediją (1799–1849 konstatuojamosios dalys).

Komisijos ginčijamame sprendime pateikta bendra išvada dėl koncentracijos poveikio

- 81 Ginčijamo sprendimo 1850 konstatuojamojoje dalyje Komisija nusprendė, kad koncentracija darytų didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai nagrinėjamų paslaugų Bulgarijos, Čekijos Respublikos, Danijos, Estijos, Latvijos, Lietuvos, Vengrijos, Maltos, Nyderlandų, Lenkijos, Rumunijos, Slovėnijos, Slovakijos, Suomijos ir Švedijos rinkose, t. y. keturiolikoje EEE valstybių narių.

Dėl koncentracijos šalių įsipareigojimų

- 82 Ginčijamo sprendimo 1851–1942 konstatuojamosiose dalyse Komisija išdėstė koncentracijos šalių pasiūlytus įsipareigojimus, o 1943–2106 konstatuojamosiose dalyse pateikė savo neigiamą vertinimą dėl šių įsipareigojimų.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 83 2013 m. balandžio 5 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo šį ieškinį, kuriuo ieškovė prašė panaikinti ginčijamą sprendimą.
- 84 Prie ieškinio pridėtu raštu ieškovė atkreipė Bendrojo Teismo dėmesį į tai, kad ieškinyje ir jo priedai yra konfidencialūs ir juose yra su ja susijusių verslo paslapčių.
- 85 Todėl, remdamasi Nurodymų Bendrojo Teismo kancleriui 6 straipsnio 3 dalimi, ieškovė paprašė, kad ši informacija nebūtų pateikiama su byla susijusiuose dokumentuose, su kuriais gali susipažinti visuomenė.
- 86 Be to, jei į bylą įstotų trečiasis asmuo, ieškovė nurodė, jog kreiptųsi į Bendrąjį Teismą su prašymu, kad jos verslo paslaptys nebūtų atskleistos jokiuose įstojusiais į bylą šaliai pateiktinuose dokumentuose, kaip numatyta 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 116 straipsnio 2 dalyje.
- 87 Atskiru dokumentu, tą pačią dieną pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai, ieškovė pateikė prašymą taikyti pagreitintą procedūrą pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76a straipsnį.

- 88 2013 m. balandžio 12 d. Bendro Teismo kanceliarijai pateiktu raštu Komisija patvirtino gavusi ieškovės ieškinį ir jos prašymą taikyti pagreitintą procedūrą ir paprašė Bendrojo Teismo pratęsti jos atsiliepimui į ieškinį pateikti nustatytą terminą.
- 89 2013 m. balandžio 17 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo raštą, kuriuo Komisija pateikė savo pastabas dėl ieškovės prašymo taikyti pagreitintą procedūrą.
- 90 2013 m. gegužės 7 d. sprendimu buvo atmestas ieškovės prašymas priimti sprendimą taikant pagreitintą procedūrą.
- 91 2013 m. gegužės 7 d. sprendimu buvo nuspręsta, kad nebėra pagrindo priimti sprendimo dėl Komisijos prašymo pratęsti jos atsiliepimui į ieškinį pateikti nustatytą terminą.
- 92 2013 m. gegužės 15 d. Komisija Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė raštą, kuriame prašė Bendrojo Teismo pratęsti jos atsiliepimui į ieškinį pateikti nustatytą terminą.
- 93 2013 m. gegužės 27 d. jis patenkino šį prašymą.
- 94 2013 m. birželio 25 d. Komisija Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė raštą, kuriame dar kartą prašė pratęsti terminą jos atsiliepimui į ieškinį pateikti.
- 95 2013 m. birželio 17 d. *FedEx* Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė aktą, kuriame išdėstytas prašymas leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų (toliau – prašymas leisti įstoti į bylą).
- 96 2013 m. birželio 25 d. Bendrojo Teismo kanceliarijos raštais ieškovei ir Komisijai buvo pasiūlyta iki 2013 m. liepos 18 d. pateikti savo pastabas dėl prašymo leisti įstoti į bylą.
- 97 2013 m. liepos 2 d. buvo patenkintas Komisijos prašymas pratęsti terminą jos atsiliepimui į ieškinį pateikti.
- 98 2013 m. liepos 5 d. laiške Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškovė paprašė, kad atsižvelgiant į jos prašymą užtikrinti konfidencialumą ir į bylos apimtį, jautrių duomenų kiekį, taip pat į tai, kad ginčijamas sprendimas dar nėra prieinamas visuomenei dėl Komisijos nagrinėjamų prašymų užtikrinti konfidencialumą, iki 2013 m. rugpjūčio 1 d. pratęsti terminą pateikti nekonfidencialią ieškinio versiją *FedEx*.
- 99 2013 m. liepos 9 d. Komisija pateikė savo atsiliepimą į ieškinį, o 2013 m. liepos 10 d. pateikė pastabas dėl prašymo leisti įstoti į bylą.
- 100 2013 m. liepos 11 d. Bendrojo Teismo kanceliarijos raštu buvo patenkintas ieškovės prašymas pratęsti terminą pateikti nekonfidencialią ieškinio versiją *FedEx*.
- 101 2013 m. liepos 17 d. ieškovė pateikė savo pastabas dėl prašymo įstoti į bylą.
- 102 2013 m. liepos 31 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė aktus, kuriuose prašė, kad iš *FedEx* pateiktinos bylos medžiagos, įskaitant ir ieškinį bei jo priedus, būtų pašalinti tam tikri konfidencialūs dokumentai. Ieškovė pateikė tokių dokumentų sąrašą ir nekonfidencialias versijas.
- 103 Savo rašte ieškovė pirmiausia nurodė, kad vykstant procesui savo prašymą dėl konfidencialumo *FedEx* atžvilgiu ji išplės dėl kitų Bendrajam Teismui pateiktų dokumentų, kaip antai Komisijos atsiliepimo į ieškinį ir dubliko.

- 104 Toliau ieškovė paaiškino, kad dokumentai, dėl kurių ji prašo konfidencialumo, susiję su koncentracijos poveikio kainoms ir veiksmingumo padidėjimui analize, informacija dėl jos veiklos ir komercinės strategijos ir duomenimis apie jos Komisijai per administracinę procedūrą pasiūlytus išsipareigojimus.
- 105 Galiausiai ieškovė atkreipė Bendrojo Teismo dėmesį į tai, kad tam tikruose bylos dokumentuose yra konfidencialios informacijos ir verslo paslapčių, susijusių su trečiaisiais asmenimis, būtent su TNT, kurių vardu ji mano negalinti prašyti laikytis konfidencialumo, tačiau nurodo Bendrajam Teismui aptariamus dokumentus, susijusius su TNT.
- 106 2013 m. rugpjūčio 9 d. Komisija Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė raštą, kuriame išdėstė savo pastabas dėl prašymo užtikrinti konfidencialumą ir pabrėžė, kad tam tikruose bylos dokumentuose (ne atsiliepime į ieškinį) yra konfidencialios informacijos, susijusios su TNT, ir kad jei ieškovė, kuri pateikė šiuos dokumentus per administracinę procedūrą, iš tikrųjų mano negalinti savo prašymo užtikrinti konfidencialumą išplėsti taip, kad jis apimtų šią informaciją, ji turi pati peržiūrėti ieškinio turinį.
- 107 2013 m. rugpjūčio 20 d. kanclerio sprendimu ieškovei buvo pasiūlyta iki 2013 m. rugsėjo 5 d. pateikti nekonfidencialias versijas, kuriose nebūtų jokių su TNT susijusių duomenų.
- 108 2013 m. rugsėjo 2 d. ieškovė pateikė dubliką.
- 109 Tą pačią dieną ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė aktą, kuriame, remdamasi 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 64 straipsnio 3 dalies e punktu ir 4 dalimi bei 65 straipsniu, paprašė Bendrojo Teismo taikant proceso organizavimo ar tyrimo priemones įpareigoti Komisiją pateikti *FedEx* per administracinę procedūrą pateiktus dokumentus.
- 110 Ieškovė pažymėjo, kad jos prašymas taikyti proceso organizavimo priemones ar tyrimo priemones susijęs su ieškinio pagrindu dėl teisės į gynybą pažeidimo.
- 111 2013 m. rugsėjo 5 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė nekonfidencialią ieškinio ir jo priedų, įskaitant A.1 priedą, t. y. ginčijamą sprendimą, versiją, pateiktiną *FedEx* ir apimančią TNT.
- 112 2013 m. rugsėjo 5 d. ieškovė patvirtino savo 2013 m. liepos 31 d. prašymą dėl atskirų kategorijų dokumentų, tačiau nenurodė, kodėl šie dokumentai gali būti konfidencialūs.
- 113 2013 m. rugsėjo 30 d. Bendrojo Teismo sprendimu ši byla perduota nagrinėti Bendrojo Teismo ketvirtajai kolegijai.
- 114 2013 m. spalio 21 d. Bendrojo Teismo ketvirtosios kolegijos pirmininko nutartimi *FedEx* buvo leista įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 115 *FedEx* gavo visus procesinius dokumentus, kurie buvo pateikti šalims, įskaitant nekonfidencialią ieškinio ir jo priedų, ieškovės pakeistų 2013 m. rugsėjo 5 d., versiją.
- 116 2013 m. lapkričio 8 d. laišku Komisija pateikė savo pastabas dėl 2013 m. rugsėjo 2 d. ieškovės prašymo taikyti proceso organizavimo priemones ir paprašė atmesti šį prašymą dėl jo pavėluoto pateikimo ir naudos tinkamam bylos nagrinėjimui nebuvimo.
- 117 2013 m. gruodžio 6 d. į bylą įstojusi šalis Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė laišką, kuriame išdėstė išsamius prieštaravimus dėl ieškovės prašymo užtikrinti konfidencialumą, kokį jai perdavė Bendrojo Teismo kanceliarija.
- 118 2013 m. gruodžio 12 d. Bendrojo Teismo kanceliarija pranešė į bylą įstojusiai šaliai, kad dėl prieštaravimų dėl prašymo užtikrinti konfidencialumą terminas pateikti įstojimo į bylą paaiškinimą pratęsiamas *sine die* ir kad jis bus vėl nustatytas po to, kai bus priimta nutartis dėl konfidencialumo.

- 119 2014 m. sausio 30 d. Komisija pateikė tripliką.
- 120 Tą pačią dieną ieškovė papildė savo prašymą užtikrinti konfidencialumą dėl tripliko.
- 121 2014 m. kovo 20 d. ieškovės dėl jos prašymo užtikrinti konfidencialumą dėl ieškinio A.1 priedo, t. y. nekonfidencialios ginčijamo sprendimo versijos, buvo paprašyta, kiek tai susiję su visa neatskleidžiama informacija, nurodyti motyvus, kuriais grindžiamas prašymas užtikrinti konfidencialumą.
- 122 Be to, ieškovės buvo paprašyta atsakant nepateikti duomenų apie save pačią ar TNT, kurie, kaip pati ieškovė mano, negalėtų būti atskleisti į bylą įstojusiai šaliai.
- 123 Bet koku atveju ieškovės buvo paprašyta iš ginčijamo sprendimo konfidencialios versijos pašalinti tik tas vietas, kurių tikrai negalima atskleisti į bylą įstojusiai šaliai.
- 124 2014 m. balandžio 3 d. kanceliarijos laiškuose į bylą įstojusiai šaliai buvo pasiūlyta pateikti pastabas dėl prašymo užtikrinti konfidencialumą jos atžvilgiu, kokį iš tikrųjų pateikė ieškovė.
- 125 2014 m. balandžio 25 d. faksograma, adresuota Bendrojo Teismo kanceliarijai, į bylą įstojusi šalis pranešė neprieštaraujanti dėl prašymo užtikrinti konfidencialumą, kokį iš tikrųjų pateikė ieškovė.
- 126 2014 m. gegužės 8 d. kanceliarijos laišku šalys buvo informuotos, kad įstojimo į bylą paaiškinimas turi būti pateiktas iki 2014 m. birželio 20 d.
- 127 2014 m. birželio 26 d. į bylą įstojusi šalis Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė aktą, kuriame pateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimą.
- 128 Dėl minėto paaiškinimo ieškovė 2014 m. spalio 6 d. pateikė savo pastabas ginčydama jo priimtinumą.
- 129 2015 m. liepos 1 d. ieškovė Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė aktą, kuriame prašė, kad ši byla būtų nagrinėjama prioritetine tvarka.
- 130 2015 m. liepos 16 d. remdamasis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 89 straipsnio 2 dalies c punktu Bendrasis Teismas paprašė šalių raštu atsakyti į klausimus.
- 131 Šalys šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą.
- 132 2015 m. rugpjūčio 4 d. sprendimu buvo patenkintas prašymas dėl prioriteto tvarkos pagal Procedūros reglamento 67 straipsnio 2 dalį.
- 133 2015 m. rugpjūčio 4 d. raštu ir taikydamas Procedūros reglamento 89 straipsnio 2 dalies a punktą Bendrasis Teismas patenkino ieškovės prašymą taikyti proceso organizavimo priemonės ir paprašė Komisijos pateikti tam tikrus *FedEx* per administracinę procedūrą pateiktus dokumentus.
- 134 2015 m. rugpjūčio 12 d. Komisija atsisakė pateikti prašomus dokumentus, kad užtikrintų jų konfidencialumą.
- 135 2015 m. rugsėjo 25 d. nutartimi Bendrojo Teismo ketvirtoji kolegija remdamasi Procedūros reglamento 91 straipsnio b punktu, 92 straipsnio 3 dalimi ir 103 straipsniu nurodė pateikti prašomus dokumentus.
- 136 2015 m. spalio 2 d. Komisija pateikė prašomus dokumentus.
- 137 2015 m. spalio 27 d. nutartimi Bendrojo Teismo ketvirtoji kolegija remdamasi Procedūros reglamento 91 straipsnio b punktu, 92 straipsnio 3 dalimi ir 103 straipsniu Komisijai nurodė pateikti papildomus dokumentus.

- 138 2015 m. gruodžio 11 d. nutartimi Bendrojo Teismo ketvirtoji kolegija remdamasi Procedūros reglamento 91 straipsnio b punktu, 92 straipsnio 3 dalimi ir 103 straipsniu leido ieškovės atstovams pasirašius įsipareigojimą dėl konfidencialumo Bendrojo Teismo kanceliarijoje susipažinti su konfidencialiu dokumentu.
- 139 2015 m. gruodžio 17 d. ieškovės atstovai Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė pasirašytus įsipareigojimus dėl konfidencialumo.
- 140 Nuo 2016 m. sausio 15 d. iki 2016 m. vasario 12 d. ieškovės atsakovai galėjo Bendrojo Teismo kanceliarijoje susipažinti su konfidencialiu dokumentu.
- 141 2016 m. vasario 12 d. Bendrasis Teismas remdamasis Procedūros reglamento 89 straipsnio 2 dalies a punktu pasiūlė šalims prirėikus per dvi savaites raštu pateikti savo pastabas dėl konfidencialaus dokumento.
- 142 Ieškovė ir Komisija savo pastabas dėl konfidencialaus dokumento, su kuriuo susipažino duomenų saugojimo patalpoje, turinio Bendrajam Teismui pateikė atitinkamai 2016 m. vasario 26 d. ir 29 d.
- 143 Atsižvelgdamas į teisėjo pranešėjo siūlymą Bendrasis Teismas nusprendė pradėti žodinę proceso dalį.
- 144 Remdamasis Procedūros reglamento 109 straipsniu Bendrasis Teismas 2016 m. kovo 18 d. raštu pasiūlė šalims pateikti savo pastabas dėl būtinybės prirėikus rengti iš dalies uždarą teismo posėdį.
- 145 2016 m. kovo 29 d. Komisija atsakė į Bendrojo Teismo siūlymą nurodydama, kad nebūtina rengti uždaro teismo posėdžio, jei nebus aptariamas dokumento, su kuriuo nuo 2016 m. sausio 15 d. duomenų saugojimo patalpoje buvo leista susipažinti ieškovės atstovams turinys.
- 146 2016 m. kovo 31 d. ieškovė į Bendrojo Teismo siūlymą atsakė neprieštaraujanti nei viešam nagrinėjimui, nei tam, kad byla būtų nagrinėjama uždarame teismo posėdyje, jei tik bus leidžiama aptarti konfidencialų dokumentą, su kuriuo nuo 2016 m. sausio 15 d. duomenų saugojimo patalpoje buvo leista susipažinti jos atstovai.
- 147 Tą pačią dieną į bylą įstojusi šalis nurodė, kad būtina bylą nagrinėti ne iš dalies uždarame, kaip siūlo Bendrasis Teismas, bet visiškai uždarame teismo posėdyje, nes yra daug nekonfidencialios ginčijamo sprendimo versijos, pridėtos prie bylos medžiagos, ir viešos ginčijamo sprendimo versijos neatitikimų, o šie neatitikimai nurodyti jos įstojimo į bylą paaiškinimo priede.
- 148 2016 m. balandžio 5 d. Bendrasis Teismas, susipažinęs su šalių nuomonėmis, nusprendė bylą nagrinėti visiškai uždarame teismo posėdyje.
- 149 2016 m. balandžio 6 d. posėdyje šalys pateikė savo žodinius paaiškinimus ir atsakė į Bendrojo Teismo žodžiu pateiktus klausimus.
- 150 2016 m. balandžio 11 d. taikydamas proceso organizavimo priemonę pagal Procedūros reglamento 89 straipsnio 3 dalies a ir d punktus Bendrasis Teismas paprašė Komisijos pateikti tam tikrus dokumentus, kuriais ši rėmėsi per 2016 m. balandžio 6 d. posėdį ir raštu atsakyti į vieną klausimą.
- 151 2016 m. balandžio 26 d. Komisija pateikė prašomus dokumentus ir laiku atsakė į Bendrojo Teismo klausimą.
- 152 2016 m. birželio 8 d. ieškovė pateikė savo pastabas dėl 2016 m. balandžio 26 d. Komisijos pateiktų dokumentų ir atsakymo.
- 153 2016 m. spalio 4 d. sprendimu Bendrasis Teismas užbaigė žodinę proceso dalį.

154 Ieškinyje ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

155 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti visą ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas, įskaitant ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas.

156 Įstojusi į bylą šalis Bendrojo Teismo prašo:

- atmesti visą ieškinį,
- priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

157 Grįsdama savo ieškinį, ieškovė iš esmės nurodo tris jo pagrindus. Pirmasis susijęs su teisės klaidomis ir akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, antrasis – su teisės į gynybą pažeidimu, o trečiasis – su pareigos motyvuoti nesilaikymu.

158 Ieškinio antrąjį pagrindą, kurį reikia išnagrinėti pirmiausia, sudaro iš esmės keturios dalys, susijusios su teisės į gynybą pažeidimu, atitinkamai dėl tikėtino koncentracijos poveikio kainoms, prognozuojamo veiksmingumo padidėjimo po koncentracijos, būsimos *FedEx* konkurencinės padėties ir valstybių, kuriose sudaroma didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai, skaičiaus.

159 Nurodydama ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį ieškovė primena, kad per administracinę procedūrą ji ir Komisija keitėsi savo pačių atliktomis analizėmis dėl koncentracijos, susijusiomis su kainomis ir veiksmingumo padidėjimo vertinimais, ir apskaičiavo gryną tikėtiną koncentracijos poveikį kainoms atskirose nacionalinėse rinkose.

160 Tačiau koncentracijos analizė dėl kainų, pateikta ginčijamame sprendime, aiškiai skiriasi nuo visų versijų, su kuriomis ieškovė galėjo susipažinti per administracinę procedūrą, o tai pažeidžia jos teisę į gynybą.

161 Prie ieškinio ieškovė pridėjo ataskaitą, kurioje nurodyti pakeitimai, kurie, kaip teigia ieškovė, buvo padaryti jos naudotame modelyje, ir techninės priežastys, dėl kurių ji negalėjo gauti ginčijamame sprendime pateiktų rezultatų.

162 Atsakydama į Komisijos atsakymą dėl Bendrojo Teismo proceso organizavimo priemonių po teismo posėdžio, ieškovė tvirtina, kad ginčijamame sprendime panaudotas ekonometrinis modelis yra labai ribota nelinejinio metodo ar net metodo, kurį ji vadina „linijiniu pagal segmentus“, versija, tačiau dėl to visiškai nebuvo diskutuojama per administracinę procedūrą.

163 Iš tikrųjų ieškovė tvirtina, kad Komisija panaudojo linijinį modelį kiekviename svyravimo intervale.

164 Be to, ji pažymi, kad skirtingų koncentracijų dviejų kintamųjų naudojimas vertinimo etape ir prognozavimo etape, kurie sudaro du Komisijos ekonometrinės analizės laikotarpius, prieštarauja ekonominei praktikai.

- 165 Iš tikrųjų norėdama įvertinti koncentracijos lygį rinkoje Komisija vertinimo etape naudojo tolydųjį koncentracijos kintamąjį, kaip siūlė ieškovė, o prognozavimo etape ji taikė diskretųjį kintamąjį.
- 166 Todėl ieškovė tvirtina, kad prognozės etape išlaikydama tokį kintamąjį Komisija neįvertino kainų kaitos pereinant iš vieno svyravimo intervalo į kitą, o tik įvertino kainų kaitą kiekviename svyravimo intervale.
- 167 Dėl minėtų intervalų ieškovė priduria, kad jie buvo ne jos parengti, o savavališkai pasirinkti Komisijos.
- 168 Todėl ieškovė negalėjo tinkamai ginčyti Komisijos ginčijamame sprendime pasirinkto nagrinėjamo ekonometrinio modelio patikimumo ar Komisijos gautų rezultatų ir jos pačios skaičiavimų paskutinėje savo ekonometrinėje analizėje, kurią ji Komisijai pateikė 2012 m. lapkričio 16 d., neatitikimų.
- 169 Tai, kad ji negavo Komisijos gautų rezultatų, rodo, kad Komisija jos neišgirdo prieš smarkiai jos nenaudai pakeisdama ekonometrinių modelių, turėjusių lemiamą reikšmę ginčijamo sprendimo turiniui.
- 170 Jei Komisija būtų jos paklausiusi dėl nagrinėjamų pakeitimų prieš priimdama ginčijamą sprendimą, ieškovė būtų galėjusi patikrinti ginčijamame sprendime gautus rezultatus ir būtų galėjusi išdėstyti savo nuomonę dėl tokio didelio pakeitimo tinkamumo.
- 171 Be to, darydama nuorodą į ieškinio antrojo pagrindo trečią dalį, susijusią su būsima *FedEx* konkurencine padėtimi, ieškovė iš esmės tvirtina, kad ji negalėjo pakankamai anksti per administracinę procedūrą susipažinti su duomenimis apie *FedEx* aprėptį 2015 m., todėl ji negalėjo nurodyti tinkamų taisomųjų priemonių.
- 172 Savo ruožtu Komisija visų pirma ginčija ieškovės teisinių ir ekonominių argumentų priimtinumą, nes jie išdėstyti ieškinio priede, o priedai atlieka tik įrodomąją ir pagalbinę funkciją.
- 173 Komisijos nuomone, ieškinyje nėra jokių paaiškinimų dėl nurodomų neatitikimų, yra tik nuorodų į priedą, todėl jos argumentai yra nepriimtini pagal 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą, nes ieškinyje nėra ieškinio pagrindo pagrindinių sudedamųjų dalių.
- 174 Ieškovė atmeta šį nepriimtinumą grindžiamą prieštaravimą, nes jos argumentų pagrindinės dalys akivaizdžiai pateiktos pačiame ieškinyje, o nuorodos į ieškinio A.6 priedą tikslas tik techniškai pagrįsti šiuos pagrindinius argumentus.
- 175 Iš tikrųjų ieškinyje nurodoma, kad nagrinėjamas ekonometrinis modelis labai skiriasi nuo visų ekonometrinių modelių, su kuriais ieškovė galėjo susipažinti per administracinę procedūrą, ir tai, be kita ko, pagrindžia aplinkybė, kad ieškovė nesugebėjo visiškai suprasti minėto modelio ir patikrinti jį taikant gautų rezultatų.
- 176 Subsidiariai Komisija tvirtina, kad ieškinio antrojo pagrindo pirma dalis neturi prasmės ir bet kuriuo atveju yra nepagrįsta.
- 177 Pirmiausia jos galutinė galimo koncentracijos poveikio kainoms analizė iš esmės nesiskiria nuo ieškovės analizės, kaip tai matyti iš jos atsiliepimo į ieškinį priedo.
- 178 Komisija mano, kad, kaip nurodyta ginčijamo sprendimo 727–740 konstatuojamosiose dalyse, pakeitimai susiję su, pirma, ekonometrinio modelio numanomomis prielaidomis dėl koncentracijos padidėjimo poveikio pirminėms kainoms ir, antra, taikytinu koncentracijos kintamuoju.
- 179 Komisija taip pat tvirtina, kad ji neprivalėjo išklaudyti ieškovės prieš nustatydamą nagrinėjamą ekonometrinių modelių.

- 180 Grįsdama šiuos pareiškimus Komisija pažymi, kad ieškovė gana vėlai per administracinę procedūrą pateikė 5 studijas, tačiau dėl visų šių studijų vyko aštrios diskusijos atskiruose susitikimuose dėl esamos padėties. Komisija pažymi, kad dėl paskutinės, 2012 m. lapkričio 16 d., ieškovės studijos per 2012 m. gruodžio 11 d. susitikimą dėl esamos padėties taip pat buvo pateikta preliminarių pastabų ir kad, atsižvelgiant į vėlyvą šios studijos pateikimą, jos „galutinis vertinimas turėjo būti atliktas [ginčijamame] sprendime“.
- 181 Galiausiai Komisija tvirtina, kad jos elgesys neprieštarauja jurisprudencijai dėl teisės į gynybą koncentracijų srityje, nes sprendimas neturi būti pranešimo apie kaltinimus kopija, ji gali peržiūrėti ar pridėti naujų faktinių ar teisinių aplinkybių grįsdama savo nurodytus kaltinimus ir atsižvelgdama į per administracinę procedūrą ieškovės pateiktus atsakymus, jei ginčijamame sprendime išdėstomi tie patys kaltinimai kaip ir pranešime apie kaltinimus, o taip šiuo atveju ir yra.
- 182 Dublike ieškovė pirmiausia tvirtina, jog Komisija klaidingai nusprendė, kad ji neturėjo teisės pateikti 2012 m. lapkričio mėn. atnaujintų studijų, Komisija ginčijamame sprendime turėjo naudoti tą pačią koncentracijos poveikio kainoms analizę, kurią naudojo pranešime apie kaltinimus, ir taip jai būtų leista Bendrajame Teisme ginčyti esmės klaidas, nes iš jurisprudencijos matyti, kad Komisija gali atmesti atsakyme į pranešimą apie kaltinimus nurodytus argumentus, remdamasi pranešime apie kaltinimus nenurodytais argumentais ir motyvais, tačiau ji negali remtis pranešime apie kaltinimus nenurodytais įrodymais.
- 183 Nagrinėjamu atveju Komisija galėjo tik atmesti ieškovės 2012 m. lapkričio mėn. pateiktas studijas jos daugiau neapklausdama. Vis dėlto ieškovė mano, kad Komisija negalėjo jos neišklausti, nes ji pakeitė šių studijų metodus ir rezultatus, kad neleidama koncentracijos ji galėtų naudoti naujus rezultatus kaip atsvarą įrodymams, nustatytiems po pranešimo apie kaltinimus, t. y. įrodymams dėl veiksmingumo padidėjimo ir *FedEx* plėtros planų.
- 184 Antra, Komisijos nurodomas ieškovės pastabų „pavėluotas“ pateikimas yra pasekmė pačios Komisijos elgesio per administracinę procedūrą.
- 185 Triplike Komisija tvirtina, jog, norint konstatuoti ieškovės teisės į gynybą pažeidimą, dar reikia, kad ši įrodytų, kad Komisija rėmėsi nagrinėjama ekonometrine analize grįsdama savo kaltinimą ir kad šis kaltinimas galėjo būti įrodytas tik remiantis minėta analize. Komisija priduria, kad ieškovė taip pat turėjo įrodyti, kad jos ginčijamame sprendime pateikti vertinimai dėl didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai būtų buvę kitokie, jei ji nebūtų galėjusi remtis minėta analize kaip įrodymu.
- 186 Iš ginčijamo sprendimo matyti, kad Danijos ir Nyderlandų rinkose buvo nustatyta didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai, nors prognozuojamas grynasis poveikis, išplaukiantis iš nagrinėjamos ekonometrinės analizės, buvo neigiamas, todėl Komisijos vertinimai, kad tikėtina, jog minėtose rinkose bus didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai, nebūtų buvę kitokie, jei minėtos analizės nebūtų buvę galima naudoti kaip įrodymo.
- 187 Šiuo klausimu Bendrasis Teismas turi konstatuoti, kad nurodydama ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį ieškovė ginčija ne nagrinėjamos ekonometrinės analizės pagrįstumą, dėl kurio pateikta jos pirmojo pagrindo pirma dalis, bet Komisijos rėmimąsi šiuo ekonometriniu modeliu ginčijamame sprendime, nes ji iki priimančios ginčijamą sprendimą nebuvo su juo supažindinta, todėl buvo pažeista jos teisė būti išklaustyta ir teisė į gynybą plačiąja prasme.
- 188 Šiuo atžvilgiu šalys nesutaria dėl to, ar nagrinėjamas ekonometrinis modelis, kurį panaudojo Komisija ginčijamame sprendime, skiriasi nuo paskutinio ekonometrinio modelio, su kuriuo Komisija supažindino ieškovę per administracinę procedūrą, ir, jei taip, kiek.
- 189 Prieš įvertinant ieškovės argumentų pagrįstumą reikia patikrinti jų priimtinumą, kurį ginčija Komisija.

1. Dėl ieškinio antrojo pagrindo pirmos dalies priimtinumą

- 190 Komisija ginčija antrojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su ieškovės teisės į gynybą pažeidimu, priimtinumą, kiek tai susiję su galimu koncentracijos poveikiu kainoms, nes ji neatitinka 1991 m. gegužės 2 d. Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punkte nustatytų reikalavimų.
- 191 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal šią nuostatą ir pagal Procedūros reglamento 76 straipsnio d punktą pareiškime turi būti nurodytas ginčo dalykas ir pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka, o ši informacija turi būti pakankamai aiški ir tiksli, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Bendrasis Teismas – vykdyti kontrolę, jei įmanoma, be jokios kitos papildomos informacijos.
- 192 Taip pat reikia priminti, jog tam, kad ieškinys Bendrajame Teisme būtų priimtinas, be kita ko, būtina, kad svarbiausios faktinės ir teisinės aplinkybės, kuriomis jis grindžiamas, būtų bent jau trumpai, bet nuosekliai ir suprantamai nurodytos pačiame ieškinio tekste. Nors ieškinio turinys specifiniais klausimais gali būti pagrįstas ir papildytas pateikiant nuorodas į prie jo pridėtų dokumentų ištraukas, bendroji nuoroda į kitus dokumentus, netgi ieškinio priedus, negali kompensuoti pagrindinių teisinių argumentų, kurie pagal pirmą nurodytas nuostatas turi būti nurodyti pačiame ieškinyje, nebuvimo (2014 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *MasterCard / Komisija*, T-382/12 P, EU:T:2014:2201, 40 punktas).
- 193 Nagrinėjamu atveju ieškovė tvirtina, kad Komisija pažeidė jos teisę į gynybą, nes jos prieš tai neišklausiusi šiuo klausimu iš esmės pakeitė ekonometrinį modelį dėl galimo koncentracijos poveikio kainoms, su kuriuo ji buvo jį supažindinusi.
- 194 Reikia konstatuoti, kad faktines ir teines aplinkybes, kuriomis ieškovė grindžia savo antrojo pagrindo pirmą dalį, galima iš karto suprasti skaitant ieškinį. Nors iš tikrųjų ieškovė grįsdama nurodomus pakeitimus daro nuorodą į ieškinio A.6 priedą, argumentai, kuriais ji remiasi ginčydama nagrinėjamo ekonometrinio modelio panaudojimą, išplaukia, nors ir glaustai, iš paties ieškinio teksto.
- 195 Be to, pirmą, taip pat reikia konstatuoti, kad Komisija savo atsiliepime į ieškinį galėjo atsakyti į ieškovės antrojo pagrindo pirmą dalį ir taip sustiprinti idėją, kad nors ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalis yra nelabai išsami, jos turinys yra aiškus.
- 196 Antra, nors Bendrajam Teismui reikėjo išanalizuoti A.6 priedą, kad įvertintų įrodymus, pagrindžiančius antrojo pagrindo pirmą dalį, jam nereikėjo ieškinio A.6 priede ieškoti ir identifikuoti argumentų, kuriais grindžiama antrojo pagrindo pirmą dalis.
- 197 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad ši ieškinio antrojo pagrindo dalis yra priimtina ir atitinka Procedūros reglamento 76 straipsnio d punkto reikalavimus.

2. Dėl ieškinio antrojo pagrindo pirmos dalies pagrįstumo

- 198 Kalbant apie ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį dėl galimo koncentracijos poveikio kainoms, reikia patikrinti, ar buvo pažeista ieškovės teisė į gynybą dėl sąlygų, kuriomis nagrinėjama ekonometrinė analizė buvo grindžiama ekonometrinio modeliu, kuris skyrėsi nuo per administracinę procedūrą aptarto modelio.
- 199 Šiuo klausimu pirmiausia reikia priminti, kad teisės į gynybą užtikrinimas yra pagrindinis Europos Sąjungos teisės principas, įtvirtintas Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje, kuris privalo būti garantuotas per visas procedūras, įskaitant koncentracijų nagrinėjimą Komisijoje (šiuo klausimu žr. 2015 m. kovo 9 d. Sprendimo *Deutsche Börse / Komisija*, T-175/12, nepaskelbto Rink., EU:T:2015:148, 247 punktą).

- 200 Taip pat buvo nuspręsta, kad rungimosi principas, kurį apima teisė į gynybą, reiškia, kad atitinkamai įmonei per administracinę procedūrą suteikiama galimybė tinkamai išdėstyti savo nuomonę dėl faktų ir nurodytų aplinkybių tikrumo ir reikšmingumo ir dėl Komisijos grindžiant jos tvirtinimus panaudotų dokumentų (žr. 2008 m. liepos 10 d. Sprendimo *Bertelsmann ir Sony Corporation of America / Impala*, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 61 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 201 Nagrinėjamu atveju pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 721–740 konstatuojamųjų dalių, Komisija būtent ir rėmėsi nagrinėjama ekonometrine analize, kad nustatytų šalių, kuriose sudaroma didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai, skaičių.
- 202 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad, kaip matyti iš prie Komisijos tripliko pridėtų dokumentų, galutinę savo ekonometrinio modelio versiją Komisija priėmė 2012 m. lapkričio 21 d., t. y. likus daugiau kaip dviem mėnesiams iki ginčijamo sprendimo priėmimo (2013 m. sausio 30 d.).
- 203 Iš bylos medžiagos taip pat matyti, kad su galutine ekonometrinio modelio versija ieškovė nebuvo supažindinta, nes, kaip manė Komisija, to nereikėjo, kadangi ši versija buvo diskusijų su ieškove per administracinę procedūrą pasekmė.
- 204 Iš tikrųjų Komisija iš esmės pažymi, kad galutinis modelis, išdėstytas ginčijamame sprendime, tik labai nedaug skiriasi nuo modelių, dėl kurių buvo diskutuota su ieškove per administracinę procedūrą.
- 205 Iš tikrųjų galima išvelgti daug panašumų tarp galutinio ekonometrinio modelio ir per administracinę procedūrą aptartų modelių, vis dėlto padarytų pakeitimų negalima laikyti nežymiais.
- 206 Iš tikrųjų būtent iš Komisijos ir ieškovės per posėdį pateiktų pastabų matyti, kad Komisija rėmėsi dviem skirtingais kintamaisiais, pirma, konkurencijos sumažėjimo poveikio kainoms statistinio vertinimo etape ir, antra, sandorio poveikio kainoms prognozavimo analizės etape.
- 207 Taigi Komisija rėmėsi tolydžiuoju kintamuoju vertinimo etape ir diskrečiuoju kintamuoju prognozavimo etape.
- 208 Nors tolydžiojo kintamojo naudojimas buvo aptartas ne kartą per administracinę procedūrą, iš bylos medžiagos negalima daryti išvados, kad buvo aptartas ir skirtingų kintamųjų naudojimas skirtinguose ekonometrinę analizę sudarančiuose etapuose.
- 209 Todėl Komisija negali tvirtinti, kad ji neprivalėjo supažindinti ieškovės su galutiniu ekonometrinės analizės modeliu prieš priimdama ginčijamą sprendimą.
- 210 Taigi ieškovės teisė į gynybą buvo pažeista, todėl reikia panaikinti ginčijamą sprendimą, nes ieškovė pakankamai įrodė ne tai, kad, jei nebūtų šio procedūrinio pažeidimo, ginčijamo sprendimo turinys būtų buvęs kitoks, bet tai, kad ji galėjo turėti – kad ir nedidelę – galimybę užtikrinti geresnę savo gynybą (šiuo klausimu žr. 2011 m. spalio 25 d. Sprendimo *Solvay / Komisija*, C-109/10 P, EU:C:2011:686, 57 punktą).
- 211 Šiuo klausimu reikia pažymėti, pirma, kad, siekdama nustatyti šalis, kuriose sudaroma didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai, Komisija rėmėsi ekonometrine analize.
- 212 Iš tikrųjų Komisija, kaip ji nurodė per posėdį, pranešime apie kaltinimus remdamasi ekonometrine analize, įrodančia didelį kainų augimą po koncentracijos, preliminariai konstatavo 29 šalis, kuriose sudaroma didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai.
- 213 Be to, kaip Komisija pati aiškiai pripažino, vėlesni ekonometrinės analizės rezultatai, įrodantys mažesnę kainų augimą, taip pat lėmė tai, kad ginčijamame sprendime buvo iki 15 sumažintas šalių, kuriose sudaroma didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai, skaičius.

- 214 Antra, ieškovė jau per administracinę procedūrą galėjo daryti didelę įtaką Komisijos pasiūlyto ekonometrinio modelio parengimui, nes ji nurodė technines problemas ir pasiūlė jų sprendimą, kaip tai aiškiai pripažįsta pati Komisija.
- 215 Todėl atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad ieškovė per administracinę procedūrą, po kurios buvo priimtas ginčijamas sprendimas, būtų galėjusi geriau užtikrinti savo gynybą, jei dar prieš priimant minėtą sprendimą ji būtų susipažinusi su galutine ekonometrinės analizės versija, kurią Komisija patvirtino 2012 m. lapkričio 21 d.
- 216 Tokio vertinimo negali paneigti Komisijos nurodyta aplinkybė, kad šios išvados grindžiamos visa kiekybine informacija, įskaitant ir ekonometrinę analizę, ir kokybine informacija.
- 217 Iš tikrųjų, kaip nurodyta šio sprendimo 213 punkte, Komisija aiškiai pripažino, kad po pranešimo apie kaltinimus sumažindama šalių, kuriose sudaroma didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai, skaičių rėmėsi naujais ekonometrinės analizės rezultatais, todėl minėti rezultatai bent jau tam tikrose šalyse galėjo paneigti Komisijos naudotą kokybinę informaciją.
- 218 Todėl reikia konstatuoti, kad ieškovė neturėjo informacijos, kuri, jei būtų buvusi pateikta laiku, būtų leidusi remtis kitokiais sandorio poveikio kainoms rezultatais, kurie galėjo lemti Komisijos panaudotos kokybinės informacijos persvarstymą ir todėl šalių, kuriose sudaroma didelių kliūčių veiksmingai konkurencijai, skaičiaus sumažinimą.
- 219 Antra, vertinant teisės į gynybą užtikrinimą, kai atliekama koncentracijų kontrolė, turi būti atsižvelgta į skubumo reikalavimą, kuris būdingas Koncentracijų reglamento bendrajai struktūrai (šiuo klausimu žr. 2005 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *General Electric / Komisija*, T-210/01, EU:T:2005:456, 701 punktą).
- 220 Vis dėlto nagrinėjamu atveju, kaip pripažįsta Komisija savo procesiniuose dokumentuose, ekonometrinė analizė jau iki 2012 m. lapkričio 20 d. susitikimo dėl esamos padėties, t. y. likus daugiau nei dviem mėnesiams iki 2013 m. sausio 30 d., kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, buvo labai stabili, todėl Komisija bet kuriuo metu galėjo nurodyti ieškovei pagrindinius pasirinktą ekonometrinį modelį sudarančius elementus.
- 221 Todėl reikia konstatuoti, kad Komisija pažeidė ieškovės teisę į gynybą, nes nesupažindino jos su galutine ekonometrinio modelio versija.
- 222 Taigi ieškinio antrojo pagrindo pirmą dalį reikia pripažinti pagrįsta ir panaikinti visą ginčijamą sprendimą, nenagrinėjant nei kitų ieškinio antrojo pagrindo dalių, nei kitų ieškinio pagrindų.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 223 Pagal Procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija pralaimėjo bylą, ji turi padengti savo ir ieškovės bylinėjimosi išlaidas pagal šios reikalavimus. Įstojusi į bylą šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

nusprendžia:

- 1. Panaikinti 2013 m. sausio 30 d. Komisijos sprendimą C(2013) 431, kuriuo koncentracija pripažinta nesuderinama su vidaus rinka ir EEE susitarimo veikimu (byla COMP/M.6570 – UPS/TNT Express).**
- 2. Europos Komisija padengia savo ir *United Parcel Service, Inc.* bylinėjimosi išlaidas.**
- 3. *FedEx Corp.* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Paskelbta 2017 m. kovo 7 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.